

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine:

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	5.—
Tri mesece	2.50
En mesec	1.—

Oglasi:

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	0.75 za vrsto
Mali oglasi	0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Anglo-amerikanska Avstrija

Konečno postaja jasno, kaj namerava pariška konferenca in kaj predstavlja ta visoki zbor v človeški družbi. Pariška konferenca je postala čisto navaden trgovski biro za Anglosaksonce. Vsi drugi društveniki, ki se bi hoteli udeležiti podjetja, so odvisni od razpoloženja anglosaksonskih kapitalistev, ki ne morejo rešiti nobene zadeve drugače, kakor v skladju z njihovimi interesi. Za nje je vse «kšeft», ali kakor oni pravijo «bussines».

Tako so jo potuhtali Anglosaksonci, da preti nevarnost iz vzhoda. Rusija, Indija, Egipt in Mala Azija so dandanes prave politične uganke, strelni prah, ki vznemirja po pravici anglosaksonske politike. Za to so pa tudi naložili po jedni strani Nemčiji take pogoje, da jo za večno ugonobijo, po drugi plati so pa ustanovili še poljski «puferštati», ki naj se ustavlja ruskemu viharju.

Seveda ni bila s tem odpravljena že vsaka nevarnost. Treba je preprečiti združenje Avstrije z Nemčijo, da, še več, treba je kupiti vse avstrijske in balkanske narode, da vzdrže anglo-amerikansko penetracijo proti vzhodu. Za to je bil poslan na Dunaj gosp. Alizee, kojega delovanje obstoja v tem, da podkupi vse veljavne politične osebe med bivšimi avstrijskimi narodi in skrupu polagoma staro Avstrijo v obliki «podonavske federacije». Tako mešetarijo danes jugoslovanski «prijatelji» z dednimi sovražniki Slovenije in Srbije z edinim dobičcarskim namenom, da bi ustvarili svojim kapitalistom novo široko polje trgovskega izkoriščevanja. Ko je Angležem in Francozom tekla voda v grlo, so iskali in prosili Italijo za intervencijo proti Avstriji, vabili so zatirane narode na konferenco v Rim, kjer je bilo načeloma sklenjeno razdejanje Avstrije. A kaj vidimo danes? Danes vstaja kljub neštetim človeškim žrtvam nova Avstrija kot «dolga roka» Anglosaksoncev, ki so pomaknili tako svoje meje preko cele osrednje Evrope in si zagotovili tako dolej nedostopna, trgovska središča. Na severu so si ustvarili ustvarili «prosto» luko Gdansko, na jugu Reko in na vzhodu pa Carigrad. Tako si grade na grobelji srednjeevropskih držav nova trgovska oporišča, od koder obvladajo nekda tako obsovaženo «o-

srednjo Evropo», ki je ž njimi tekmovala v trgovini in industriji. Danes leži Nemec onemogel na tleh, Avstrije, Oger in Jugoslovani se pa ne morejo ubraniti ljubkemu objemu svojih novih prijateljev, ki jim prineso «kapitale» in «svobodo» v domovino. Med vojno ni bilo ne konca ne kraja zagotovil, da morajo postati vsi narodi neodvisni in Wilson je še pred par dnevi omenil, kako simpatična mu je bila zahteva zatiranih avstrijskih narodov po neodvisnosti. A kako zgledajo sedaj te obljube? Danes napenjajo prijatelji svobode vse svoje sile, da bi nekdanje zatiralce in zatirance zopet sprijaznili in gospodarsko podstavili. O kaki samoodločbi narodov se skoraj ne govori več. Narodi in posebno nekdanji avstrijski so postali predmet anglo-amerikanskega mešetarenja. Sicer ni to nič čudnega, ako se pomisli, da razun anglosaksonskega naroda ni nikogar več v Parizu, ki bi odločeval. Mesto da bi bila mirovna konferenca zastop vseh narodov sveta in se bi odločevalo le na podlagi enakopravnosti, je zdrknilo zastopstvo vseh narodov v roke prekupčevalcev, ki ne poznajo drugega nego kapitalistične interese. Ti zahtevajo novo vspostavitve Avstrije in nadaljno preziranje svojih narodov, ki ječe pod anglosaksonskim jarmom. Kako naj zaupamo tem ljudem, ako niti ne dopustijo, da se bi govorilo o Ircah, o egipčanskih in indijskih težnjah. Anglosaksonci ni navajen razodevati svojih slabosti, marveč stremlje le za tem, da bi sebi ne ljube elemente tako razorožili, da zguae tudi njemu uporni elementi vsako zaslonbo. Vse kričanje o svobodi in človeških pravicah je podobno le onemu sejmarskih kramarjev, ki ne morejo zadosti prehoviti svojega blaga, da prehvapijo nedolžnega kmeta, ki jih drži v svoji prostodušnosti za naravnost duševno višje stoječe osebe.

Kaj dela goriški „Mont“.

Sedaj ko so se vrnili domov naši begunci se čuje vedno bolj pogostejše pritožbe, da ni mogoče dobiti zastavljenih stvari nazaj, dasi se nahaja Mont vže 20 mesecev v deželi. Samo ob sebi je umljivo, da je težko delo prenašati zlatenine in spraviti v skladje knjige in blago, a ko je preteklo dvajset mesecev časa, menimo da je poteklo zadosti vode in mesecev, tako, da sma-

tramo vsako nadaljno podalšanje te dobe kot samovoljen akt «Montovega» ravnateljstva.

Ako se je posrečilo tržaškemu Montu delovati skozi celo dobo vojne, dasi je hranil svoje zlatenine ravnotam kakor goriški Mont in ako je roverski Mont že davno vrnil lastnikom zlatenine, ne umejemo več počasnosti goriškega Monta. Ne glede na to, da ni hotel Mont tekom vojne sprejemati plačil za podaljšanje zastave in tudi načeloma ne vračevati zlatenim lastnikom, kar ni bilo baš korektno, obtežuje sedaj lastnike dragocenosti z nepotrebnimi obrestmi in si prisvaja nekako samovoljno pravico odločiti Bog vè kedaj dan in uro, ko se bodo zlatenine zopet reševale.

Vsiljuje se nam misel, da «špekulira» Mont. Dokler so bile krone v veljavi, ni dopustil njegov trgovski duh, da se bi napolnjevale njegove blagajne z malovrednim denarjem; potem so prišle lire, tedaj je seveda čakal na zjednačbo krone z liro, sedaj ko je minila tudi doba menjave, čaka na visokost obljubljenega doplačila na «bone». Nam si ni mogoče tolmačiti drugače Montove počasnosti. Radi tega pa hočemo postati brezobzirni in zahtevamo, da uredi Mont svojo zastavljalnico, ker je v nebo opijoči greh obteževati na brezvesten način zastavljene predmete z nadaljnimi obrestmi. Ni lepo, da ima ta krščanski zavod tako malo vesti v sebi, da se ga mora javno izpostaviti in opominjati na njegovo moralno dolžnost.

Izgovor, da nima Mont uradniških moči, je piškav, ker jih je lahko dobil, kolikor jih je rabil, kajti denarja mu itak ni manjkalo. Dolžnost njegova pa je tudi bila najeti si toliko moči, kolikor jih rabi, da zmore svoje delo o pravem času.

Tolike za danes v nadi, da ne ostanemo naše besede «glas vpijočega v puščavi».

Razmere med zavezniki in ITALIJO.

Odnosaji med Italijo in zavezniki so postali vedno bolj jasni, kajti med tem, ko je bila Italija odsotna, se je ustanovila anglo-franko-amerikanska zveza, iz koje je Italija izločena. Ako hočemo to zvezo v obliki pojasniti, si moramo predstavljati mrtvega leva, okolu kojega stojè Anglež, Amerikanec in Fran-

coz. Le-ta poslednji, ki ima svoj dom prav poleg levovega berloga, se hoče prepričati o smrti leva, a boji se ga dotakniti. Milo prosi svoja dva prijatelja, da bi naperila na zverino svoje samokrese, ker jo hoče še enkrat suniti z nogo, da se prepriča o smrti strašne zverine.

Menimo, da razumejo čitatelji primer. Navidezno mrtvi lev je Nemčija, Francoz mu skuša dati zadnjo berco s svojimi «mirovnimi pogoji», a boji se obupanega nemškega ljudstva in radi tega si hoče zavarovati herbet s pomočjo Angležev in Amerikancev, kojim je seveda ležeče na tem, da se Nemčija ne opomore več.

Stari zavezniki Italiji so rekli, da za njo zadostujejo jamstva «Zveze narodov». Pozabili so pa povedati, zakajne zadostuje tudi francozom «Zveza

narodov». Radi tega ni tako jasna ustvaritev trozveze, kakor piše večina časnikov. Italija dobi s tem dejstvom proste roke in pri današnjih dogodkih, ki varajo vsa pričakovanja, je težko reči, kako politično ravnotežje nastane v Evropi in kake posledice bode izvajala Italija. Vsekakor je vse odvisno od državnikov, kojim je prepuščena zunanja politika.

Po poročilih italijanskih korespondentov v Parizu skuša Italija še vedno zadobiti tla in vzdržuje zahteve londonskega dogovora, bila bi pa kljubu temu pripravljena za morebitne poravnave, ki ne bi je onečlašale. Italijanski časniki presojujejo položaj na različne načine, radi česar ni možno zadobiti enotnega vtisa o sedanjem položaju jadranskega vprašanja na pariški konferenci.

Dve noti grofa Brockdorffa.

„Petit Journal“ poroča iz Pariza, da je zahteval grof Brockdorff-Ranzau v svojih zadnjih dveh notah takojšen povratek vjetnikov domov in se obrača do radodarnosti zaveznikov proseč, da bi jim dali pri odhodu obleko in obutev, česar si v Nemčiji ne morejo več nabaviti. Druga nota zadeva delavske pogoje in tvori nekaj protipredlog, ki odgovarja v duhu sklepom, ki so bili storjeni na neki mednarodni konferenci, ki se je vršila tekom vojne na Angleškem.

Osoda Viljema II.

„Temps“ poroča iz Pariza, da glasom neke holandske note ni še došla dosedaj holandski vladi nikaka zahteva, da se bi moralo izročiti bivšega nemškega cesarja ententi.

Koliko plače ima predsednik „Zveze narodov“.

Plača tajniku „Zveze narodov“ je določena na 125.000 lir, kojim je došteti še drugih 125.000 lir kot odškodnino za pisarniške in poštne troške.

Meje Avstrije in Ogerske vže določene.

Iz Pariza se poroča, da se je sestala dne 13. maja popoldne ob štirih deseterica, ki je končno rešila vprašanja mej Ogerske in Avstrije držeč se pri tem smernic, ki jih je določil svet petero vnanjih ministrov pri svojem poslednjem sestanku.

Pariški „Journal“ nam pripoveduje glede avstrijskih mej sledeče:

„Čehoslovaška država bode obsegala nekdanjo Češko, Moravsko in del Šlezke. Da ostane Češka v zvezi z Rumunijo, se je prisodilo Čehom še ogersko pokrajino v Karpatih, ki šteje 800.000 Rusinov. Proti tej odločbi protestirajo Ukrajinci, bratje Rusinov.

Konferenca ne priznava dalje Rumuniji vsega ozemlja, ki bi jej pritikalo po pogodbi iz leta 1916. Ta pogodba jej je namreč zagotavljala Bukovino, Transilvanjo, celo nižavo na levem bregu Tise in temesvarski banat. Sedanja pogodba prepušča Rumuniji celo Bukovino, dasi prebivajo v severni Bukovini izključno Rusini. Istotako bode tudi celo Transilvanjo, Ogerski pa ostanejo mažarski okraj ob Tisi. Nova rumunsko-ogerska meja teče potemtakem ob črti Szatmar-Nemeti-Debreszin-Veliki Varaždin-Arad-Temesvar-Versecz.

Severovzhodno banatsko ozemlje se prisodi Srbiji, ki dobi potemtakem celi komitat Torontal in še nekaj več. Jugoslavija dobi poleg tega še Bosno-Hercegovino, Hrvatsko, Kranjsko, srbske pokrajine na južnem Ogerskem, v Bački, to je med Tiso in Donavo in severno od Drave.

Z narodnim glasovanjem se določi vsoda južne Koroške in Štajerske, v kolikor zadeva pokrajine okoli Celovca in Maribora.

Bodoča Avstrija bode potemtakem obsegala del Koroške in Štajerske, Gorenje in Nižje-Avstrijsko ter Tirolsko. Znano pa je, da se noče priklopiti Tirolska Avstriji, dočim žele Predarci priti pod Švico.

Bodoča Ogerska bode obsegala približno podonavsko nižavo.

Jadransko vprašanje je ostalo nerešeno. „Chicago Tribune“ trdi, da se je bode moglo rešiti izven konference, ker ne zadeva ne Avstrije, ne Ogerske, marveč izključno le Italijo in Jugoslavijo. „New York Herald“ na meni, da se bode moral rešiti ta problem le potom celotne mirovne pogodbe. „Petit Parisien“ zahteva, da se ugotovi inicijativi beogradskega parlamenta, ki stremi za tem, da se bi dalo sporno dalmatinsko ozemlje... na glasovanje prebivalstva. „Matin“ trdi končno, da dobi Italija razun trentinskega ozemlja še gorenjo adiško pokrajino do Brenerskega prelaza.

Drugi podrobnosti ni mogoče posneti iz francoskih časopisov. Označajo pa govorice, da ostane Italiji zasedeno ozemlje do premirne črte, ki je določena po londonskem dogovoru.

Razgled po svetu

Nemci ne podpišejo miru.

Nemška narodna skupščina se je zbrala dne 13. maja v Berlinu v veliki dvorani vseučilišča. Dvorana je bila napolnena. Pričujoči so bili skoro vsi poslanci, manjkalo jih je le kakih dvajset. Predsednik Fehrenbach je otvoril sejo ob 1.15' popoldne.

Prvi dobi besedo Scheidemann, predsednik ministerstva. Spominja se avstrijskih bratov in omeni pred seboj ležečo knjigo, ki vsebuje mirovne pogoje. „Ta knjiga ne sme postati nas zakonik bodočnosti“ pravi in nadaljuje s tem, da predločuje navzočim popoln pogin nemškega naroda, ako se bi moral podvreči narekovanim pogojim. Nemci so pripravljene poravnati vse škode in krivice, a da naj se jim možnost življenja, možnost dela in zaslužka, da ohranijo življenje svojim dragim in da izpolnijo svoje dolžnosti napram nedolžnim žrtvam vojne, vdovam, sirotam in pohabljenem.

Na njegov zadnji poziv, ali se hoče nemški narod popolnoma vsužniti, skoči cela dvorana po koncu in kriči „ne, ne“! Za njim sta govorila še socijalist večine Müller in Gröber, poslanec centuma. Zanimivo je, kar je povedal Gröber glede Wilsona. Dobesedno pravi: „To kar leži danes pred našimi očmi, ni niti senca 14 tih Wilsonovih točk. S takimi mirovnimi pogoji se je prelomilo popolnoma dane obljube. V njih ni prav ničesar, kar bi spoštovalo samoodločbo nemškega naroda. Združitev Avstrije z Nemčijo je prepovedana. To se ne strinja z Wilsonovimi načeli, glede kojih so nam obljubili naši sovražniki, da jih hočejo spoštovati. Finančni pogoji so nezaslišani. Ako se bi jih sprejelo, bi zašlo cesarstvo in države v bankrot.“

Ako se poleg tega stavi še zahteva, da naj se cesar in še drugi vojaški poveljniki postavijo pred sodišče, ki je sestavljeno od naših sovražnikov, nam ne preostajo drugega kakor zavrniti zgorčenjem take zahteve. Mirovni pogoji ne tvorijo pravičnega miru, marveč le nasilen mir polen sovraštva in šrda ter tvorijo kali za nove nasilne čine. Značijo pričetek dobe brezkončnih bojov. Ne gre se edino za osodo Nemčije, marveč za najtežji predsodek v celom omikanem svetu. Radi tega mora protestirati proti tej preteči nevarnosti ne le nemški narod, ampak vse človeštvo, ako je ohranilo še svojo razsodnost“. Na to so govorili še drugi nemški zastopniki iz vseh krajev in strank. Enoglasno mnenje vseh pa je bilo, da se takega miru, ki se nahaja v očitnem nasprotju z Wilsonovimi načeli, ne more podpisati.

Angleška agentura Reuter trdi, da se je vkrenilo vse potrebne vojaške odredbe za malo verjeten slučaj, da ne bi hoteli Nemci

podpisati miru. Tedaj bi zamogle nadaljevati zavezniške čete svoj pohod, kakor svojedobno, ko je bilo komaj sklenjeno premirje. Kdaj bode mir podpisan? Tukaj se upa, da bode do 15. junija vsega konec, bodisi mir z Nemčijo, ali Avstrijo, ali Turško ali Bulgarijo.

„Echo de Paris“ pravi ravnotako, da ukreneta angleški admiral Beatty in maršal Foch vse potrebne vojaške odredbe dogovorno z zavezniki, ako ne podpišejo Nemci miru.

Nemški poslaniški odpotovali iz Versailles-a.

Iz Versailles-a poročajo dne 17. maja: Večji del nemške delegacije v Versailles-u je zapustil nocoj Pariz. Med temi se nahaja pravosodni minister Landsberg, poštni minister Giesbert, general Seech, pomorski kapitan Heinrich, stotnik Fischer, tajni svetnik Kuno in devet tajnikov. Odpotovali so iz severnega kolodvora proti Nemčiji. Do postaje so se vozili v sedmih avtomobilih.

Internacijalni socijalizem in Versailleska pogodba.

Delovni odbor, ki ga je imenovala mednarodna socijalistična konferenca delavcev v Bernu, se je bavil z mirovnimi pogoji, ki so bili vročeni zastopnikom Nemčije; odbor je pripoznal prizadevanje za popravilo krivic, ki so se zgodile v prejšnjih vojnah, in za osvoboditev nekaterih tlačenih narodov; pozdravil je z veseljem ustanovitev zveze narodov in je vzel na znanje izpustitev vjetnikov, kakor hitro bode podpisan mir; vznemirjen pa je radi ugotovitve takih pogojev, ki ogrožajo bodoči svetovni mir.

„Zveza narodov“ se ne zdi odboru kot orodje mednarodne pravice, pripoznava se pa, da vsebuje podlago za metodično organizacijo za ohrano trajnega miru. Odbor zahteva naj se učlani čim preje tudi Rusijo in Nemčijo.

Glede omejitve oboroževanja v Nemčiji je odbor naziranj, da je to potreben predpogoj za splošno razoroževanje, ki tvori edino upanje za mir in varnost narodov. Internacijala zahteva tudi od zaveznikov, da zmanjšajo svoje oboroževanje toliko na kopnem kakor na morju.

Odbor pozdravlja nadalje porod Poljske, obsoja pa zarisbo njenih mej in delitev nemške države v dva dela, kar bode v bodoče povzročalo gotovo nemalnih nevšečnosti. Priznava kot opravičeno zahtevo, da se obveže Nemčijo dobavljati oglje radi razdelitve rudokopov v Belgiji in Franciji, a obsoja kljubu temu mirovne pogoje, ki se tičejo upravne ureditve sarskega ozemlja, razdelitve nemških kolonij in priznanja polutoka Šantung Japonski.

Nemški proti predlogi.

Poroča se iz Berlina: Dopisnik „Berliner Tagblatta“ v Versailles-u, trdi, da izdelujejo Nemci pridno protipredloge kot odgovor na „mirovne pogoje“. Izroči se te predloge bajè do 20. t. m. Clemenceau-ju. Po dolgem sklepanju se je našlo formulo za odgovor. Isti časopis poroča tudi, da je zapustilo Berlin mnogo poslancev, ki se podajajo v svoje volilne okraje v svrhu, do podučijo svoje volilce o mirovnih pogojih, kojim se bi morala Nemcija podvreči.

Vesti iz Ogerske.

Položaj na Ogerskem ni še jasn. Govorilo se je o popolni kapitulaciji bolševikov, o zasedbi Budimpešte po rumunskih četah, a zdi se, da so bile vse te vesti močno pretirane, kajti manjka jim vsakega potrdila. Po švicarskih poročilih se je ustavila srbsko-rumunska ofenziva pred vratni Budimpešte, ker so se Srbi branili prestopiti demarkacijsko črto. Rumunci so ostali sami na desnem bregu reke Tise in so imeli dovolj posla s tem, da so se branili proti ljutim napadom bolševičkih čet. Hkratu so jim prišli še ruski bolševiki na pomoč, ki so udarili na rumunske čete ob Dnje-sru. Med tem je Bela Kun odklonil vsako pogajanje in rumunske čete so dobile bajè povelje, naj prodirajo naprej.

Ruska propaganda za zasejanje bolševizma na Ogersko je preko vsakega pričakovanja intenzivno na delu in izhaja iz krogov nove provizorične vlade besarabskih delavcev in kmetov v Odesi. Ogerska vlada bolševikov ima danes zaveznike in kaj se še zgodi na Ogerskem, je danes vprašanje razvoja bolševiške misli.

Nadaljne vesti, ki prihajajo preko Reke, govore o ustanovitvi nove protibolševiške vlade, ki išče stika z ententnimi državami. Vladi načeluje grof Julijus Karoly. Nova vlada bode organizirala novo protibolševiško armado. Nekateri pristaši hočejo proglasiti zopet kraljem Habsburškega Karla II.

Po dunajskih poročilih se je položaj komunistov v Budimpešti zdatno vtrdil, ker se je posrečilo bolševičkim četam ustaviti rumunsko, češko in srbsko ofenzivo.

Domače vesti

Zarotniki proti Italiji pred vojnim sodiščem
Na zatožni klopi sede Ajdovci. Dr. A. Lokar, notar, Stanislav Logar, mesar, Josip Kolačevič, brivec, Andrej Flaš, obrtnik, Pavel Plesničar, učitelj, Pavel Kunstek, trgovec, Peter Lutman, kavarnar, Aleksander Kostnapfel, poštni uradnik. Zatoženi so vsi, da so se pregrešili proti razglasu z dne 29. novembra 1918 s tem, da so dne 26. februarja 1918 organizirali zaroto proti italijanski okupaciji dežele. Lokar in Kunstek sta še razven tega obdolžena, da se je na-

šlo na njihovih stanovanjih vojni material, ki je bil podvržen oddaji.

Zatožniki so bili osumljeni radi svojega rednega shajanja v gostilni pri „Vitriču“. Nadzorovala sta jih bajè slovensčine večji korporal „arditov“ Attilio Urbano in neki drugi vojak. Na večer 24. februarja se je vršil pogovor, ki si ga je imenovani Attilio Urbani tolmačil tako, da se je govorilo, kako naj se bi s silo pregnalo italijansko vojaštvo iz Ajdovščine, ker je že itak posadka močno skrčena vsled odpoklica vojakov v Italijo, kjer je izbruhnila revolucija. Kunstek je bajè celo silil, da naj se prebivalstvo okoli Ajdovščine takoj obvesti, da bode vstaja nenadna in vspešna.

Obtoženci trdè, da jih Urbano ni umel. Oni so govorili kritičnega večera o neki novi naredbi italijanske vlade gledè prijave tirjatev. Ker se trditve zatožencev in tožnika ne ujemajo, je treba nastopiti pot preizkuševanja. Zna li Urbano slovenski? No, v skušnji je popolnoma propadel, ker ni mogel raztolmačiti slovenskih pogovorov, ki jih moral poslušati v svrhu, da prepriča sodnike o zanesljivosti svojega jezikovnega znanja. Ker je, kakor vže rečeno, pri skušnji slavno propadel, je imel zagovornik Dr. Barich lahko delo.

Dejanski so bili vsi oproščeni obtožbe radi upora proti okupaciji oblasti. Le Dr. Lokar in Kunstek sta dobila pogojno po eno leto ječe, ker sta proti javnemu pozivu, naj se odda vse orožje, obdržala pri sebi lovske puške.

Tržaško delavstvo in trgovinska mornarica v Trstu. V svrhu, da rešijo delavski stan tržaški pogina in zagotovè tudi bodoči življenski obstoj tržaškega mesta, so prirediti tržaški socialisti v četrtek veličasten shod v Trstu, na kojem so pozivljali nujnim potom vlado, da vkrene vse potrebno, da se reši tržaško delavstvo in bodoči obstoj Trsta s tem, da se pusti Trstu, ki je po vojski najhuje prizadeto pristanišče, vso trgovsko mornarico, ki je odkazana po sklepu mirovne konference Italiji.

Ljudsko štetje v Trstu. Kraljevi Gubernatorat v Trstu je odredil ljudsko štetje po stanju 1. junija 1919. Istodobno so tozavezni formularji na razpolago hišnim gospodarjem, kojim je načeloma poverjeno ljudsko štetje, ki se ima izvršiti v dobi od 1. do 10. junija. Taka ljudska štetja imamo najbrž pričakovati tudi v goriški deželi. Radovedni smo že danes na tozadevne formularje in na izide tega ljudskega štetja.

Iz Deskel nam poročajo: Dne 25. maja priredi deskelska mladina veselico v prostorih g. R. Vimic s sledečim vspešdom: R. Silvester: „Narobe svet“, Deklamacija. P. H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, ženski zbor. A. Haidrih: „Pod oknom“, Moški zbor. J. Laharnar: „Svarilo“, mešani zbor. Dr. I. Česnik: „Pogodba“. Burka s petjem v dveh dejanjih. A. Tinta: „Te ženske...“ Kuplet. — Po veselici javni ples.

Začetek točno ob 3h popoldne. K obilni udeležbi vljudno vabi „mladina“.

TEDENSKI KOLEDAR

17. Maja	Sobota, Paškal, Maksima
18. „	Nedelja, 4. povel. Feliks
19. „	Ponedeljek, Celestin,
20. „	Torek, Bernardin, Bazila
21. „	Sreda, Valens, Feliks Kant.
22. „	Četrtek, Helena, Julija
23. „	Petek, Deziderij, Andrej Bob.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.

Tiskarna G. Juch v Gorici.

! PLES !

V nedeljo, dne 18. maja

VSİ SLOVENCİ V

ŠTEVERJAN

kjer se bo vršil velik javni ples

Števerjan pri Gorici

Učiteljica podučuje italijanščino-nemščino. Naslov pri uredništvu Goriškega Slovenca.

Vsakovrstno MILO

in vsako množino na debelo
se prodaja od 3 lir naprej v

Zalogi G. PRIMAS

Gorica, Ulica Teatro 18

ZOBOZDRAVNIK

ROBERT BERKA

GORICA, ULICA DANTE št. 4

Mnogo let asistent pri Dr. PIKL
Zobozdravniški atelje

Posluje od 8. do 12. dopoldne
in od 2. do 6. popoldne

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem

EDINA

velika zaloga razglednic porušene Gorice
okolice in umetniških.

Ima bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, kakor tudi oblek za moške in otroke.
Posebnost so moške obleke lastnega izdelovanja.
Svršniki za moške v angleškem blagu.
Velika izbira moškega blaga angleške produkcije.

Oskar Pascul & Co
v Gorici
via Rastello št. 10

Izdelujejo se tudi obleke na mero po životu.

Vsak dan dohaja zalogi novo blago iz najboljših tovarov.

Cene so take, da ne more z njimi nihče konkurirati.

Prodaja se na debelo in na drobno.

! BAZAR !

Na Verdijem tekališču
Corso Giuseppe Verdi 13

Se nahaja bogata zaloga galan-
terij, papirja, dišav, toaletnega
mila, steklenin, glinastih posod
in posebno pogata izbira raz-
glednic in časnikov.

Prodaja se vse na drobno
in na debelo.

S cenami ne more nihče
konkurirati.

Leopold Zakraisek

ZOBOZDRAVNIK
ADOLF KOLL

je zopet otvoril svoj atelje na
Korsu Viktor Emanuel št. 11

**Bratje
CLAIN**

BOGATO ZALOŽENO
: Z VSAKOVRSNIM :
: MANUFAKTURNIM :
BLAGOM ZA GOSPE
: : IN GOSPODE : :
PRODAJA SE VSE PO
KONKURENČNI CENI
PRIPOROČA SE ZA
: : OBILEN OBISK : :

: V Vidmu :
Via Paolo Canciani št. 5
SO OTVORILI TRGOVINO

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

 ZMERNE CENE

ZADRUGA IZ MILANA

otvorila je s podporo „goriške občine“
v občinski šoli ulica Giacomo Leopardi

:: **RAZSTAVO** ::

raznega pohištva, posteljne in kuhinjske
oprave ter vseh drugih potreb-
ščin za obnovo stanovanj. Od-
prta ostane za občinstvo in za vpiso-
vanje naročil od 10 zjutraj do 6 pop.

 Zelo znižane cene